

28024

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın İçişleri Bakanı Sayın Ali YERLİKAYA tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Polis İntiharları: Sessiz Çığlıkların Gölgesinde Bir Teşkilat ve İhmaller Zinciri

2025 yılının henüz ilk dört ayında, 31 polis memuru intihar etti. Her biri birer rakam olarak kayda geçerken, ardında parçalanmış aileler, susturulmuş acılar ve görmezden gelinen gerçekler bıraktılar. Bu sayı, geçen yıla kıyasla %15 artış anlamına geliyor. Bu yalnızca bir istatistik değil; her biri Devletin omuzlarına yüklediği ağır görevlerin altında ezilen birer hayatın son çırpınışı.

Bu intiharlar; İstanbul, Ankara ve İzmir gibi metropollerde ve Güneydoğu Anadolu'nun zorlu coğrafyasında yaşandı. 25-40 yaş arasında, 7-10 yıllık deneyime sahip memurlar; yani en verimli çağında, en üretken döneminde olan insanlar, bu dünyadan sessizce çekip gittiler. Neden mi? Çünkü seslerini duyuracak bir kanal bırakılmadı onlara. Çünkü sorunlarını paylaşacak, dinleyecek, anlayacak bir sistem kurulmadı.

Bu İnsanlar Neden İntihar ediyor?

Bir polis memuru günde 12-16 saat arasında çalışıyor. Uykusuz, bitkin, yılgın... Her gün suçla, şiddetle, ölümle iç içe. Bir gün bir çocuğun cansız bedenini kaldırıyor yerden, ertesi gün bir kadının hunharca öldürüldüğü cinayet mahallindeler. Bu olaylar yalnızca görev değil; ruhlarına işleyen, içlerine sinen travmalara dönüşüyor.

Tüm bunların üstüne, ekonomik sıkıntılar, ev geçindirme derdi, çocuklarının geleceği için duydukları endişe, omuzlarındaki yükü daha da artırıyor. Ve en tehlikelisi: bu insanların psikolojik destek alması neredeyse imkânsız. Çünkü teşkilat içinde yardım istemek hâlâ bir "zayıflık" olarak görülüyor. Çünkü terapiye gitmek, hala "yetersizsin" damgası yemek demek.

Sorumlular Nerede?

Bu tablo artık “bireysel sorunlar” parantezinde geçirilemez. Bu, sistematik bir çöküşün, siyasi körlüğün ve ihmaller zincirinin sonucu. Ve evet, bu noktada AK Parti iktidarını doğrudan eleştirmek gerekiyor.

Yirmi yılı aşkın süredir bu Ülkeyi yöneten bir iktidarın, her yıl onlarca memurunu kaybeden bir emniyet teşkilatını bu hale getirmesi kabul edilemez. Personel politikaları, sosyal destek sistemleri, ekonomik düzenlemeler... Hepsi AK Parti’nin kontrolünde. Ve tüm bunlar açıkça sınıfta kaldı.

“Milli irade” diyerek meydanlarda alkışlanan polisler, gerçek hayatta yalnızlığa terk ediliyor. İçişleri politikaları, sadece kolluk gücünü artırmakla değil, o gücün insani yönünü korumakla da ölçülür. Ve ne yazık ki bu yön, göz göre göre ihmal edildi.

İçişleri Bakanı’na Sormak İstiyorum;

- 1) 2025’in ilk 4 ayında 31 polis memuru neden intihar etti? Bu konuda kamuoyuna açıklanmış detaylı bir rapor var mı?
- 2) Emniyet teşkilatında görevli personelin düzenli psikolojik destek alabilmesi için hangi somut adımlar atılmıştır?
- 3) Polis maaşlarının, ekonomik koşullar karşısında erimesine neden göz yumuldu? Aile geçindiren bir polis, nasıl geçiniyor?
- 4) TSSB (Travma Sonrası Stres Bozukluğu) yaşayan memurlar için özel rehabilitasyon merkezleri kurmak neden hâlâ gündeme alınmadı/alınmıyor?
- 5) Yardım istemeyi “zayıflık” sayan kültürü değiştirmek için bakanlık ne gibi eğitim ve farkındalık kampanyaları başlattı?
- 6) Her intihar vakasından sonra başlatılan soruşturmaların sonuçları neden kamuoyu ile paylaşılmıyor?

Bu soruların cevabı yoksa, bu ölümlerin vebali yalnızca o silahı çeken parmakta değil; o parmağa bu çaresizliği yaşatan sistemdedir.